

SHEJKH SALIH EL-FEUZAN

THIRRJE DREJTUAR KAMIKAZËVE

QË VRASIN JEHUDËT DHE KRISHTERËT
NË GADISHULLIN ARABIK

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Lavdërimi i takon Allahut, i Cili e çoi të Dërguarin e Tij me udhëzim dhe me fenë e vërtetë, kështu ai e përcolli mesazhin dhe e çoi në vend amanetin dhe u sqaroi njerëzve atë që u zbriti nga Zoti i tij. Lëvdata, shpëtimi dhe begatia e Allahut qoftë mbi të, mbi familjen e tij, mbi shokët e tij - flamujt e udhëzimit, pishtarët ndriçues në errësirë.

Më tej:

Allahu i Lartësuar thotë:

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَامَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا

“Është Ai që të ka shpallur ty (Muhamed) Librin, disa ajete të të cilit janë të qarta e me kuptim të drejtpërdrejtë. Ato janë themelet e Librit. Kurse disa (ajete) të tjera janë jo krejtësisht të qarta. Kurse, ata që në zemrat e tyre kanë devijim (nga e vërteta), ndjekin ajetet që nuk janë plotësisht të qarta, duke kërkuar të krijojnë fitne (pështjellime dhe trazira) dhe duke kërkuar për kuptimet e tyre të fshehta. Por, askush nuk e di kuptimin e tyre përveç Allahut. Ndërsa ata që janë thelluar në dije (dijetarët), thonë: “Ne i besojmë (Kur’anit). Të gjitha këto (ajete të qarta dhe të paqarta) janë nga Zoti ynë!”¹

Ajeti i paqartë (*muteshabih*) është ai ajet të cilit nuk i dihet qëllimi derisa t’i kthehet ajetit tjetër nga tekstet, dhe kështu ai shpjegohet. Kurse ajeti i qartë (*muhkem*) është ai ajet i cili nuk ka nevojë që të shpjegohet me një ajet tjetër. Dhe kjo është e ngjashme me atë ajet që është absolut (i pakufizuar) dhe i kufizuar, specifik dhe i përgjithshëm, atë që është cekur shkurtimisht dhe atë që është cekur hollësisht, atë ajet që abrogon një tjetër ajet dhe ajetin e abroguar nga një ajet tjetër.

¹ Ali-Imran, 7.

Këtë mprehtësi nuk e ka asnjëri përveç se ata që janë të thelluar në dije (dijetarët), të cilët e kthejnë ajetin e paqartë tek ajeti i qartë dhe kështu e shpjegojnë atë përmes ajetit të qartë dhe thonë:

كُلُّ مَنْ عِنْدَ رَبِّنَا

Të gjitha këto (ajete të qarta dhe të paqarta) janë nga Zoti ynë!”²

Fjalët e Allahut e shpjegojnë njëra-tjetrën dhe e sqarojnë njëra-tjetrën. Kurse ithtarët e dyshimeve dhe devijimeve, i marrin për argument ajetet e paqarta nga Fjalët e Allahut, siç ka thënë Imam Ahmedi - *Allahu e mëshiroftë* - : “Ata e lënë ajetin e qartë duke kërkuar të bëjnë fitne dhe shpëputen nga ajo për të cilën ka urdhëruar Allahu dhe bëjnë fesad në tokë dhe thonë se ne e kemi për argument Kuranin. Kurse ata në realitet, nuk janë argumentuar me Kuran porse e kanë marr një pjesë dhe e kanë lënë një pjesë tjetër, sikur shembulli i atyre që argumentohen me Fjalën e të Lartësuarit:

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ

“Mjerë për ata të cilët falin namaz.”³

Për ta braktisur namazin dhe nuk e sjellin ajetin që vjen pas këtij, i cili është:

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ

“Ata të cilët e vonojnë namazin nga kohët e tij të caktuara.”⁴

Ka të ngjarë që ata të mos jenë nga njerëzit e dyshimeve, porse janë nga injorantët dhe nga ata që pretendojnë se kanë dije dhe njerëz të emocioneve të verbëta.

² Ali-Imran, 7.

³ El-Ma’un, 4.

⁴ El-Ma’un, 5.

Ata nuk janë të thelluar në dije dhe nuk u kthehen atyre që janë të thelluar në dije, dhe kështu bien në shkatërrim dhe i rrëzojnë edhe të tjerët në të.

Merri si shembull në kohën tonë këta shkatërruesit, të cilët përhapin panik tek njerëzit dhe bëjnë shkatërrime në tokë, ata kanë filluar t'i shpërthejnë ndërtesat dhe të shkatërrojnë ata që gjenden përbrenda; i vrasin shpirtrat që Allahu i ka bërë haram të vriten, qofshin ata që kanë iman (që janë Muslimanë), apo ata që janë në marrëveshje me Muslimanët (*muahedun*)⁵ apo ata që u është garantuar siguri (*muste'menun*).⁶

Ata argumentohen me fjalën e tij – *lëvdata dhe shpëtimi i Allahut qoftë mbi të:*

أَخْرِجُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى مِنْ جَزِيرَةِ الْعَرَبِ

“Nxirrni Jehudët dhe të Krishterët nga gadishulli Arabik.”

Ata nuk e dinë se, **së pari:** kjo e folur i drejtohet udhëheqësve dhe nuk është e folur që i drejtohet çdonjërit prej njerëzve duke u bazuar në argumentin se Sahabët - *Allahu qoftë i kënaqur me ta* - nuk e kanë bërë këtë personalisht çdonjëri prej tyre, porse ai që e bëri këtë ishte Umër ibën Khatabi, Halifeja i dytë. Kjo tregon se këtë të folur e merr përsipër udhëheqësi që ta zbatojë, nëse mendon se ka dobi dhe ka mundësi për ta bërë një gjë të tillë.

Së dyti: i Dërguari - *lëvdata dhe shpëtimi i Allahut qoftë mbi të* - ka thënë: *“Nxirrni.”* E nuk ka thënë: *“Vritini ata, tradhtojini nëse u keni garantuar siguri.”* Madje, Allahu - i Pastri nga çdo mangësi dhe e metë - i ka thënë të Dërguarit të Tij - *lëvdata dhe shpëtimi i Allahut qoftë mbi të:*

⁵ Muahedun – jo-muslimanë që kanë marrëveshje me një shtet muslimanësh që mos të kenë luftë, qoftë nëse ata jetojnë brenda shtetit të muslimanëve apo jashtë tij, sh.p.

⁶ Muste'menun – jo-muslimanë që jetojnë brenda një shteti muslimanësh dhe u është garantuar siguri nga udhëheqësi musliman, sh.p.

وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ۚ ذَٰلِكَ

بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

“Nëse ndonjë nga idhujtarët kërkon mbrojtje nga ti (Muhamed), mbroje, në mënyrë që të dëgjojë Fjalën e Allahut, e pastaj përcille atë atje ku mund të jetë i sigurt.” ⁷

Përcjellja e tij është siguria e tij, që të dërgohet i sigurt në vendin e tij, sepse Islami është fe e besnikërisë, nuk është fe e tradhtisë. Pejgamberi - *lëvdata dhe shpëtimi i Allahut qoftë mbi të* - ka thënë:

"مَنْ قَتَلَ مُعَاهِدًا لَمْ يَرَحْ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ وَإِنَّ رِيحَهَا لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ عَامًا"

“Ai që vret një muahed nuk do ta nuhasë erën e xhenetit, kurse era e tij kundërmon prej një hapësirë sa dyzetë vjet.” ⁸

Së treti: nxjerrja e Jehudëve dhe të Krishterëve nga gadishulli Arabik, kjo nuk e ndalon pritjen e tyre për punën që ata do ta kryejnë, dhe pastaj të kthehen në vendet e tyre kur t’i mbarojnë punët e tyre, siç janë ambasadorët, punëtorët, tregtarët, ekspertët për të cilët Muslimanët kanë nevojë dhe nuk ka kush t’i kryejë ato. Pejgamberi - *lëvdata dhe shpëtimi i Allahut qoftë mbi të* - mori me qera një mushrik (idhujtar) që t’ia tregojë rrugën për të bërë hixhret (*emigrimi nga Mekkeja për në Medine*) dhe mori hua nga një Jehudi në Medine; erdhën tek ai (Pejgamberit) të Krishterët nga Nexhrani dhe hyrën në xhaminë e tij dhe negociuan me të. Thumameh ibën Thabit ⁹ u lidh brenda në xhami dhe ai ishte mushrik.

⁷ Et-Teubeh, 6.

⁸ Sahihul-Bukhari, 3166.

⁹ [Shënim i përkthyesit] Thumameh ibën Thabit ishte një i burgosur lufte i cili u lidh në xhami të Pejgamberit në Medine. Pejgamberi - *lëvdata dhe shpëtimi i Allahut qoftë mbi të* - urdhëroi që ai të trajtohet mirë dhe t’i jepet për të ngrënë. Ai u lirua pas tri ditësh pasi që u zu rob lufte, ku edhe ai e pranoi Islam.

Kurse atë që bëjnë këta injorantë duke bërë shkatërrime dhe duke vrarë ata që u është garantuar siguri (*muste'men*), kjo në fakt është prishje e imazhit të Islamit dhe zbrapsje e njerëzve prej Islamit, dhe kjo është haram dhe është mosbindje ndaj Allahut dhe të Dërguarit të Tij. Andaj, është detyrë për atë që ia dëshiron vetes shpëtimin dhe i ka ngelur diçka prej logjikës, t'i kthehet rrugës së drejtë dhe të pendohet tek Zoti i Tij.

Udhëheqësit e Muslimanëve ua kanë mundësuar atyre pendimin dhe kthimin tek rruga e drejtë dhe në qoftë se ata pendohen, do të trajtohen mirë. Ai që pendohet nga mëkati është sikur ai që s'ka mëkatuar fare dhe pendimi i fshin ato mëkate që janë bërë më përpara.

Kështu që, ata e kanë për detyrë të pendohen tek Allahu dhe t'i flakin armët dhe të bëhen tok bashkë me vëllezërit e tyre Muslimanë. Të kapen pas dëgjimit dhe bindjes ndaj udhëheqësve Muslimanë, siç ka thënë i Lartësuari:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾

“O ju që keni besuar, bindjuni Allahut dhe bindjuni të Dërguarit dhe atyre që drejtojnë punët tuaja (*udhëheqësve*). Nëse nuk pajtoheni në ndonjë gjë, atëherë kthejeni atë tek Allahu dhe i Dërguari (*tek Kurani dhe Sunneti*), nëse besoni Allahun dhe Ditën e Kiametit. Kjo (*gjykimi me ligjin e Allahut*) për ju është më e mira dhe përfundimi më i mirë.”¹⁰

Po ashtu, Pejgamberi - lëvdata dhe shpëtimi i Allahut qoftë mbi të - ka thënë:

أَوْصِيَكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ

“Ju porosis që të keni frikë Allahun si dhe ta dëgjoni e t'i bindeni (*udhëheqësit*), edhe në qoftë se ju udhëheq një rob.”

Dhe ka thënë:

¹⁰ En-Nisa, 59.

من شق عصا الطاعة وفارق الجماعة ومات فميته جاهلية

“Ai që bën kundërvajtje (duke mos iu bindur udhëheqësit) dhe e përçan xhematin si dhe vdes, atëherë vdekja e tij do të jetë sikur të kishte vdekur në kohën e xhahilijetit (injurancës).”

Apo siç ka thënë i Dërguari - lëvdata dhe shpëtimi i Allahut qoftë mbi të - diçka të përafërt sikurse hadithi më sipër.

Me kaq po e përfundoj. E lus Allahun që ta udhëzojë të devijuarin nga mesi i Muslimanëve dhe atë që gabon ta kthejë në rrugën e drejtë. Lëvdata dhe shpëtimi qoftë mbi Pejgamberin tonë Muhamedin, mbi familjen e tij dhe mbi shokët e tij.

Anëtar i Komisionit të Dijetarëve të Mëdhenj

E Enjte, 22 Reb'iu-Thani, 1425

Burimi: <http://www.sahab.net/forums/index.php?showtopic=45122>

Përktheu: Jeton Shasivari